

فصلنامه روستا و توسعه، سال ۹، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۵

بررسی تخصیص بهینه عوامل تولید در محصولات زراعی استان کرمان*

حسین مهرابی بیشرا آبادی**

چکیده

کرمان بزرگ‌ترین استان کشور است و کشاورزی از بخش‌های اعمده اقتصادی این استان به شمار می‌آید. در این پژوهش، ارزش تولید نهایی عوامل تولید در برخی محصولات زراعی استان کرمان برآورد شده است. نمونه مورد بررسی، مربوط به سال ۱۳۸۱، شامل ۶۷۹ بهره‌بردار برای ۸ محصول زراعی در استان کرمان بوده است. محصولات مورد مطالعه شامل گندم، جو، ذرت، نخود، عدس، آفتابگردان، پنبه، چغندرکنده و سیب‌زمینی است. ارزش تولید نهایی هریک از عوامل با استفاده از قیمت محصولات و تخمین تابع تولید کاب - داکلاس و متعالی محاسبه شده است. تخصیص بیش از حد و کمتر از حد عوامل تولید در هر یک از محصولات بر اساس ارزش تولید نهایی، قیمت عوامل تولید، و اصول اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که در وضع موجود، تخصیص بسیاری از منابع تولید به طور بهینه انجام نمی‌گیرد؛ از این‌رو، به نظر می‌رسد که با تخصیص مجدد و بهینه منابع می‌توان سودآوری و درآمد کشاورزان را افزایش داد. همچنین، اندازه مزارع از مقدار بهینه آن کوچک‌تر است که برای اصلاح این شرایط اتخاذ سیاست‌های یکپارچه‌سازی پیشنهاد می‌شود.

* مقاله حاضر برگرفته از طرح پژوهشی «بررسی تخصیص بهینه منابع در زیربخش‌های بخش کشاورزی استان کرمان» است که در دانشگاه شهید باهنر در سال ۱۳۸۳ به اجرا درآمده و اعتبر آن را سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان تأمین کرده است. از آقای مهندس عاقلی‌زاده، معاون محترم سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان، و آقای مهندس محرابیان به خاطر همکاری در انجام طرح، تقدیر به عمل می‌آید.
** استادیار بخش اقتصاد کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان.

کلید واژه‌ها: محصولات زارعی/ کرمان (استان) / تولید/ بهره‌وری.

* * *

مقدمه

کرمان، پس از تقسیم استان خراسان، بزرگ‌ترین استان کشور است و به دلیل وسعت زیاد و وجود پستی و بلندی‌های فراوان، از شرایط آب و هوایی متفاوتی برخوردار می‌باشد (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان، ۱۳۸۲). در سال ۱۳۸۲، این استان از لحاظ کشت محصولات سالانه در مقام هفدهم و از نظر کشت محصولات باگی در مقام اول کشور قرار داشته است. بر اساس مطالعات انجام شده، محصولات باگی دارای بیشترین سهم در کشاورزی استان است. هرچند، استان کرمان از نظر معادن غنی است اما بیشترین سهم در اقتصاد آن به بخش کشاورزی مربوط می‌شود (مهرابی بشرآبادی، ۱۳۸۳). ارزش تولید ناخالص بخش کشاورزی در استان کرمان (به قیمت ثابت در ۱۳۶۱) از ۲۴۳/۸۳ میلیارد ریال در ۱۳۶۵ به ۳۵۴/۷۶ میلیارد ریال در ۱۳۷۹ رسیده و به طور متوسط رشدی معادل ۴/۲۹ درصد داشته است؛ همچنین، سهم بخش کشاورزی از اقتصاد استان (به قیمت ثابت در ۱۳۶۱) از ۳۶۲/۵ درصد در ۱۳۶۵ به ۳۸/۲۴ درصد در ۱۳۷۹ رسیده و به طور متوسط دارای سهم ۵۰/۵ درصد در این دوره بوده است (همان). ارزش تولید ناخالص استان (به قیمت ثابت در ۱۳۶۱) از ۳۹۰/۰۳ میلیارد ریال در ۱۳۶۵ به ۹۲۷/۶ میلیارد ریال در ۱۳۷۹ رسیده و رشدی معادل ۶/۸ درصد داشته است (همان). متوسط سهم زیربخش‌های کشاورزی (به قیمت ثابت در ۱۳۶۹) در زراعت ۱۶/۵ درصد، دامپروری ۳۲/۹۸ درصد، باغبانی ۵۰/۴۷ درصد، و شیلات ۰/۰۱ درصد است (همان).

مطالعات متعدد در زمینه بهره‌وری از سطح پایین بهره‌وری در فعالیت‌های کشاورزی حکایت دارد. راندیر و کریشنامورتی (Randhir and Krishnamorthy, 1999)، با استفاده از تابع تولید کاب - داگلاس^(۱)، بهره‌وری کشاورزان هند را در دو گروه دارای تجهیزات

آبیاری و فاقد تجهیزات آبیاری اندازه‌گیری کردند. نتایج این مطالعه نشان داد که استفاده از تجهیزات آبیاری ممکن است به طور معنی‌داری بهره‌وری و درآمد کشاورزان را افزایش دهد. لیونگ (Leung, 1997) بهره‌وری کل عوامل تولید در صنایع تولیدی کشور سنگاپور را بررسی کرده است. فرناندز و شاموی (Fernandez and Shumway, 1997) در کشور مکزیک، بهره‌وری جزئی و کلی کشاورزان در طول سال‌های ۱۹۶۰–۹۰ را با استفاده از روش همگرایی تجزیه و تحلیل کرده‌اند. کالاتیزاندوس (Kalatitzandous, 1994) در کشور نیوزیلند، به بررسی رابطه بین بهره‌وری و حمایت‌های قیمتی پرداخته است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که حمایت‌های قیمتی باعث کاهش بهره‌وری، و آزادسازی باعث افزایش بهره‌وری شده است. پیس و همکاران (Piesse et al., 1996) در کشور آفریقای جنوبی، تأثیر خشکسالی را بر بهره‌وری تولید ذرت بررسی و از شاخص چندبعدی مالم‌کوئیست^(۴) استفاده کرده‌اند. بایرنژیرو و ریردون (Byringiro and Reardon, 1996)، در کشور روندا، اثرات اندازه مزرعه و حفاظت خاک را بر بهره‌وری عوامل تولیدی همانند زمین و نیروی کار و نیز کارآبی مزارع بررسی کرده‌اند؛ نتایج این مطالعه بیانگر رابطه معکوس بین اندازه مزرعه و بهره‌وری زمین و نیروی کار است. از طرف دیگر، حفاظت خاک نیز باعث افزایش بهره‌وری زمین می‌شود. قربانی (۱۳۷۶) به مطالعه تأثیر بیمه بر بهره‌وری و تولید گندم در استان مازندران پرداخته و از تابع تولید و مدل تجزیه استفاده کرده است. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که بیمه گندم به مثابه نوعی فناوری نوین بر تولید اثری مثبت دارد، و تغییر عرض از مبدأ و شیب تابع تولید را موجب می‌شود؛ کل اختلاف بهره‌وری بین دو گروه ۱۶/۷ درصد برآورد شده است که ۱۶/۲ درصد آن به تغییر فناوری و ۵/۰ درصد آن به نهاده‌های تولید ارتباط دارد. هژبر کیانی (۱۳۷۸)، در بررسی مقادیر بهینه اقتصادی نهاده‌ها در زراعت گندم، با به کارگیری توابع درجه دوم، ریشه دوم، ریشه ۱/۵، و شاخص دیویژیا^(۵)، نتیجه گرفته است که بهره‌برداران با مصرف بیشتر نهاده بذر و جانشینی بیشتر ماشین‌افزار به جای نیروی کار و استفاده کمتر از نهاده کود شیمیایی به تولید بیشتر و در نتیجه، سود بیشتر دست خواهند یافت. مهرابی بشرآبادی (۱۳۷۴)

بهره‌وری عوامل تولید پسته در شهرستان رفسنجان را با استفاده از تابع تولید چندجمله‌ای^(۴) بررسی کرده است؛ نتایج نشان می‌دهد که در استفاده از کود حیوانی، کود شیمیایی، سم، نیروی کار، و ماشین‌آلات به ترتیب $۳۳/۳$ ، $۳۲/۶$ ، $۱۷/۴$ ، $۱۰/۴$ ، و $۲/۰۸$ درصد از کشاورزان از بهره‌وری نهایی منفی برخوردار بوده‌اند. همچنین، به دلیل کمبود شدید آب در منطقه، مصرف آب کشاورزان کمتر از حد بهینه بوده است. دشتی و یزدانی (۱۳۷۵) به تحلیل بهره‌وری و تخصیص بهینه عوامل تولید در صنعت طیور ایران پرداخته و نتیجه گرفته‌اند که عمدۀ مسائل و مشکلات مرغداران به تهیه و تأمین نهاده‌ها و امکانات مورد نیاز، و نیز به فروش محصولات برمی‌گردد. همچنین، آنها در پژوهش خود از تابع کاب - داگلاس استفاده و چنین نتیجه‌گیری کرده‌اند که بهره‌وری دان طیور و تخصیص عوامل در واحدهای دارای ظرفیت پایین‌تر بهتر است. کوپاهی و دربان آستانه (۱۳۸۰) عوامل مؤثر بر بهره‌وری صنایع کوچک روستایی در استان خراسان را مورد مطالعه قرار دادند و از رویکرد تابع تولید و شاخص کندریک^(۵) استفاده کردند؛ نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که عوامل متعددی بر تولید این صنایع مؤثر است؛ ولی هزینه نیروی کار، مواد اولیه، انرژی، و سرمایه اهمیت بیشتری در تولید دارند. کوپاهی و کاظم‌نژاد (۱۳۷۴) بهره‌وری عوامل تولید چای با استفاده از تابع تولید را بررسی کردند؛ نتایج نشان داد که عوامل زیادی در تولید مؤثرند، البته کود و آب بیشترین اثر را دارند اما در کل، بهره‌وری عوامل تولید پایین بوده است. عزیزی و سلطانی (۱۳۷۹)، با استفاده از تابع تولید چندجمله‌ای، به بررسی و تعیین بهره‌وری عوامل تولید و اندازه مقياس باغ زیتون در شمال کشور پرداخته و نتیجه گرفته‌اند که $۷۹/۳$ درصد از باغداران نمونه در ناحیه بازده فراینده نسبت به مقياس قرار دارند؛ همچنین، حداقل هزینه متوسط تولید در نقطه $۱۱/۲$ هکتار شکل می‌گیرد و فقط ۶ درصد از باغداران نمونه در این نقطه یعنی مقياس بهینه تولید خود به تولید اقدام می‌کنند. در این مقاله، موضوع تخصیص بهینه منابع تولیدی در مورد محصولات زراعی استان کرمان با استفاده از معیار ارزش نهایی عوامل تولید بررسی می‌شود. ارزش تولید نهایی هریک از عوامل با استفاده از قیمت محصولات و تخمین تابع تولید کاب - داگلاس و متعالی^(۶) محاسبه شده است.

مواد و روش‌ها

داده‌ها

داده‌های مورد استفاده در این پژوهش با استفاده از روش نمونه‌گیری و تکمیل پرسشنامه از تولیدکنندگان محصولات زراعی استان کرمان به دست آمده و روش نمونه‌گیری از نوع تصادفی خوش‌های دومرحله‌ای بوده است که خوش‌های اصلی شامل آبادی‌ها و خوش‌های فرعی نیز شامل منابع تأمین آب بوده‌اند. به منظور تعیین خوش‌ها، از چارچوب نمونه‌گیری هزینه تولید سازمان‌های جهادکشاورزی استان کرمان استفاده شده است. برای انجام این تحقیق تعداد ۷۹۹ پرسشنامه در مورد ۱۹ محصول زراعی در ۱۳۸۱ تکمیل شد.^(۷) سپس، با توجه به تعداد پرسشنامه‌ها، ۹ محصول آبی که تعداد پرسشنامه‌های آنها به اندازه کافی بود، انتخاب شدند؛ این محصولات عبارت‌اند از: گندم، جو، ذرت، نخود، عدس، آفتابگردان، پنبه، چغندرقند، و سیب‌زمینی. در مورد هر یک از محصولات یاد شده، (پس از حذف پرسشنامه‌های ناقص) به ترتیب ۲۹۰، ۹۵، ۵۰، ۵۳، ۳۷، ۲۴، ۲۳، ۴۴ و ۶۳ پرسشنامه وجود داشت و از این‌رو، در تخمین توابع تولید، ۶۷۹ نمونه به کار رفته است.^(۸)

مبانی نظری و روش کار

«بهره‌وری» یکی از مسائلی است که امروزه در تولید بیش از پیش بدان توجه می‌شود، و از آنجا که بخش کشاورزی نیز از این قاعده مستثنی نیست، کمیابی منابع تولید بر اهمیت موضوع خواهد افزاود. «بهره‌وری» از معیارهای مهم برای تخصیص بهینه منابع به شمار می‌رود. در متون اقتصادی، بهره‌وری به میزان ستانده به دست آمده از یک یا چند نهاده گفته می‌شود و آثار سه‌گانه تغییر فناوری، تغییر مقیاس و تغییر راندمان استفاده از نهاده‌ها را دربر می‌گیرد. بنابراین، تغییر در بهره‌وری از دوره‌ای به دوره بعد، و یا در بین واحدهای تولیدی در یک مقطع زمانی، نشانگر تغییر و تفاوت در توان فنی

و عملکرد واحد یا بخش اقتصادی در تبدیل نهاده‌ها به کالا و خدمات است؛ به عبارت دیگر، «بهره‌وری» تغییر در ثمربخشی یک مجموعه از نهاده‌ها در تولید سtanد است. بنا به تعریف، بهره‌وری متوسط هر نهاده از نسبت تولید به نهاده در یک زمان خاص به دست می‌آید (دبرتین، ۱۳۷۶). اگر نهاده موردنظر تنها یکی از نهاده‌های به کار گرفته شده در تولید باشد، نمی‌توان این معیار را بیانگر بهره‌وری واقعی نهاده موردنظر دانست؛ زیرا علاوه بر آن، نهاده‌های دیگری نیز بر تولید تأثیر می‌گذارند و در این صورت، نمی‌توان معیار نسبت کل تولید (که دست کم از دو نهاده حاصل شده) به یک نهاده را معیار واقعی بهره‌وری به شمار آورد، چرا که مقدار آن بیش از حد واقعی تعیین خواهد شد. به منظور رفع این مشکل، باید میزان تأثیرگذاری و سهم هریک از نهاده‌ها بر تولید را از یکدیگر جدا کرد. یکی از روش‌هایی که تأثیر هر نهاده بر تولید را به طور جدایانه نشان می‌دهد، کاربرد تحلیل رگرسیون یکی از روش‌های پارامتری برای بررسی بهره‌وری است، در حالی که در این زمینه روش‌های تاپارامتری متعددی مانند برنامه‌ریزی ریاضی و انواع شاخص‌ها نیز وجود دارد. در این پژوهش، از رگرسیون و تخمین تابع تولید برای اندازه‌گیری و تحلیل بهره‌وری استفاده شده است. اساس روش تابع تولید، ایجاد روابط ریاضی جهت نشان دادن تولید به صورت تابعی از عوامل تولید است؛ و این کار از طریق تخمین تابع تولید و نظریه اقتصادی صورت می‌گیرد. در این روش، پس از مشخص شدن شکل تابع، با استفاده از روش OLS و GLS، داده‌های به دست آمده از پرسشنامه‌ها به صورت یک تابع ریاضی صریح برآورد می‌شود. سپس، انواع بهره‌وری نهایی عوامل تولید از طریق مشتق جزئی مرتبه اول تابع نسبت به آن نهاده به دست می‌آید. تابع تولید ممکن است به شکل‌های مختلفی باشد. اولین تلاش‌ها را اسپیلمان^(۹) در سال ۱۹۲۴ انجام داد (دبرتین، ۱۳۷۶). از دیگر توابع تولید می‌توان به کاب‌دالاگلاس، چندجمله‌ای، متعالی (ترانسندنتال)، کشش جانشینی ثابت (CES)^(۱۰)، لگاریتمی متعالی (ترانسلوگ)^(۱۱) و تابع تولید دبرتین^(۱۲) اشاره کرد که هر کدام از آنها دارای محسن و معایبی است.

(همان). تابع تولید کاب - داگلاس کشش‌های جزئی ثابت دارد و فقط یکی از نواحی تولید را در بر می‌گیرد؛ اما به سادگی خطی می‌شود، و رفتار تولیدات کشاورزی را نسبتاً خوب توضیح می‌دهد. از ویژگی‌های مهم تابع متعالی این است که کشش جزئی عوامل تولید ثابت نیست و به مقدار مصرف نهاده‌ها بستگی دارد. همچنین، با استفاده از تابع متعالی، می‌توان سه ناحیه تولیدی نئوکلاسیک‌ها را مشخص کرد اما این تابع در نمونه‌های کوچک، ممکن است مشکل درجه آزادی را حاد کند و با تابع نظریه نئوکلاسیکی همخوانی نداشته باشد. تخمین و برآورد تابع کشش جانشینی ثابت مشکل و وقت‌گیر است و این تابع به اهمیت وزنی سرمایه و کار نیاز دارد. از ویژگی‌های تابع درجه سوم (از جمله توابع چندجمله‌ای) این است که نواحی سه‌گانه تولید را در بردارد و قانون بازده نزولی در آن رعایت می‌شود و همچنین، کشش جانشینی نهاده‌ها در طول تابع تولید ثابت نیست. در این پژوهش، از بین توابع یاد شده، سه تابع کاب - داگلاس، متعالی، و چندجمله‌ای مورد استفاده قرار گرفته‌اند و از آنها برای محاسبه بهره‌وری استفاده شده است. روش کار بدین صورت است که پس از استخراج داده‌ها، با استفاده از نرم افزار Eviews، تابع تولید در شکل‌های پیش گفته تخمین زده می‌شود. سپس با استفاده از آزمون F حداقل مربعات مفید و مقایسه دو به دوی تابع تولید، بهترین شکل تابع تولید انتخاب می‌شود؛ با انتخاب تابع تولید مناسب، می‌توان از آن برای اندازه‌گیری بهره‌وری و تعیین ترکیب بهینه استفاده از نهاده‌های متغیر بهره گرفت. بهره‌وری نهایی هر متغیر از مشتق جزئی مرتبه اول تابع تولید نسبت به آن نهاده به دست می‌آید. ارزش بهره‌وری نهایی هر نهاده را می‌توان از حاصل ضرب بهره‌وری نهایی آن نهاده در قیمت محصول به دست آورد (همان). اگر ارزش بهره‌وری نهایی یک نهاده با قیمت آن نهاده برابر باشد، با فرض بازار رقابت کامل، مقدار مصرف نهاده مورد نظر در حد بهینه خواهد بود. به عبارت دیگر، اگر $VMP_i = P_i Q_i$ باشد، مقدار مصرف نهاده مورد نظر در حد بهینه خواهد بود. اگر این نسبت کوچک‌تر از واحد باشد، مقدار نهاده مصرفی

$$VMP_i / r_i$$

بیش از مقداری است که باید در نقطه بهینه اقتصادی به کار گرفته شود. بنابراین، لازم است که مصرف آن نهاده کاهش یابد. در این حالت، هزینه نهایی به کارگیری عامل تولید از درآمد نهایی آن بزرگ‌تر است. اگر این نسبت از یک بزرگ‌تر باشد، مقدار نهاده مصرفی کمتر از مقداری است که باید در نقطه بهینه اقتصادی به کار گرفته شود؛ و از این رو، باید مقدار استفاده از آن نهاده گسترش یابد.

مشاهدات و نتایج

توابع تولید جداگانه برای محصولات آبی شامل گندم، جو، ذرت، نخود، عدس، آفتابگردان، پنبه، چغندر قند، و سیب زمینی در شکل‌های چندجمله‌ای (درجه دوم، درجه سوم و رادیکالی، خطی، متعالی و ترانسندنتال)، و کاب - داگلاس تخمین زده شد. با استفاده از آزمون متغیرهای مازاد^(۱۳)، متغیرهای مازاد از مدل‌های موردنظر حذف شدند. با استفاده از آزمون White، مشخص شد که اکثر توابع برآورد شده ناهمسانی واریانس دارند؛ این مشکل از طریق تخمین‌های حداقل مربعات تعییم‌یافته برطرف شد. البته از نظر هم خطی، مشکل حادی مشاهده نشد. نتایج به دست‌آمده از F مقید^(۱۴) و نیز همخوانی با مبانی نظری تابع تولید و تأمین شرایط ثانویه حداکثرسازی این بود که در هر یک از ۸ محصول مورد مطالعه، دو شکل ترانسندنتال و کاب - داگلاس برای تخمین توابع تولید ترجیح داده شد. شکل کلی توابع برآورد شده بدین صورت است:

$$Ly = C + \alpha_1 LL + \alpha_2 LW + \alpha_3 LS + \alpha_4 LP + \alpha_5 LSF + \alpha_6 LM + \alpha_7 LA + \beta_1 L + \beta_2 W + \beta_3 S + \beta_4 P + \beta_5 SF + \beta_6 M + \beta_7 A \quad (1)$$

که در آن Y ، M ، SF ، P ، S ، W ، L ، Y ، A به ترتیب میزان تولید (بر حسب تن)، نیروی کار (بر حسب نفر - روز)، تعداد دفعات آبیاری، میزان بذر (بر حسب کیلوگرم)، میزان سوم (بر حسب لیتر)، مقدار کود شیمیایی (بر حسب کیلوگرم)، مقدار ماشین‌آلات کشاورزی (بر حسب ساعت)، و سطح زیر کشت (بر حسب هکتار) را نشان می‌دهند.

همچنین، LY ، LW ، LL ، LS ، LM ، LSF ، LP و LA به ترتیب لگاریتم طبیعی (Ln) متغیرهای میزان تولید، نیروی کار، تعداد دفعات آبیاری، میزان بذر، سموم، کودشیمیابی، ماشینآلات، و سطح زیر کشت میباشند. در صورتی که $\beta \neq 0$ باشد، تابع موردنظر ترانسنتال است و در صورتی که $\beta = 0$ باشد، کاب - داگلاس است. با استفاده از آزمون F حداقل مربعات مقید، برای گندم، جو، نخود، آفتابگردان، و سیبزمینی، فرم تابع متعالی و برای سایر محصولات، فرم تابع کاب - داگلاس تخمین زده شده است. نتایج به دست آمده از تخمین معادلات برای هر یک از محصولات در جدول ۱ آمده است.

نکات مهم در مورد جدول ۱ عبارت‌اند از: ۱- برخی از نهادهای در برخی از محصولات مورد استفاده قرار نگرفته و در مدل‌ها نیز وارد نشده‌اند؛ ۲- برخی از محصولات که در تولید آنها کود حیوانی به کار رفته بود، در مدل‌های انتخابی نامربوط تشخیص داده شدند و دارای آماره t معنی دار نبودند. بنابراین در هیچ‌کدام از معادلات کود حیوانی وجود ندارد؛ ۳- آماره t تمامی متغیرهای باقیمانده در مدل‌های این جدول، بیانگر این است که ضرایب برآورده شده از لحظه آماری در سطح 0.05 پنج یا یک درصد معنی دارند. ۴- مقادیر R^2 و درجه آزادی (df) نیز در این جدول آمده است. ۵- طبق نظریه نئوکلاسیک باید مقادیر β منفی باشد. گرچه درمورد اغلب نهادهای این قاعده برقرار است، اما در مورد زمین (سطح زیر کشت) و برای محصولات گندم، جو، نخود، و سیبزمینی این گونه نیست. این امر میتواند به دلیل کوچکی مزارع مورد بررسی باشد که هنوز به قسمت نزولی MP نرسیده است و به عبارت دیگر، استفاده از این نهاده هنوز در قسمت اول از ناحیه اول تابع تولید نئوکلاسیک قرار دارد.

جدول ۱- ضرایب حاصل از تخمین معادلات برای هر یک از محصولات مورد
مطالعه بر حسب معادله

متغیر پنهانی	متغیر قند	ت	$\beta_{نگاهداری}$	محصول معادله						
۰/۴۲	۰/۲۰۸	۰/۱۹	۰/۳۶۸	-۰/۵۳	۱/۳	-۰/۱۰۴	۰/۰۲۱۵	۰/۱۸۶		LL
۱/۰۹	۰/۰۴۱	-۰/۰۹	۱/۱۲	۰/۷۳۱	۰/۲۴۸	-۰/۱۱۸	۱/۷	۱/۳		LW
۰/۸۴	-۰/۰۳۹	-۰/۱۱۵	-	-۰/۲۷۵	۰/۲۷۹	-۰/۰۹۱	۰/۴۱۴	۰/۴۹۷		LS
۰/۰۹۱	-	-	-	-	-	-	۰/۰۱۸۵	-		LP
۰/۱۵۹	۰/۰۲۸	-	۰/۰۶۴	-	-	۰/۰۴۰۳	۰/۰۰۸۶	۰/۲۳۱		LSF
-	-۰/۰۱۸	-۰/۰۲۵	-	-	-	-	۰/۰۳۴	۰/۰۴۱		LM
۰/۴۶۲	۰/۷۲۹	۰/۴۸	۱/۰۱۷	۱/۰۴۱	۰/۰۱۴	۰/۰۶۰۶	۰/۰۸۳۱	۰/۰۳۲۹		LA
-۰/۰۱۳	-	-	-۰/۰۲۳	-	-۰/۱۰۳	-	-۰/۰۰۷۸	-۰/۰۰۰۵		L
-۰/۰۰۷۳	-	-	-۰/۰۹۸	-	۰/۰۱۶۵	-	-۰/۱۰۵	-۰/۱۳		W
-۰/۰۰۰۵۷	-	-	-	-	-۰/۰۰۶۹	-	-۰/۰۰۱۷	-۰/۰۰۰۵۷		S
-۰/۱۴۶	-	-	-	-	-	-	-۰/۱۷۷	-		P
-۰/۰۰۰۴۳	-	-	-۰/۰۰۰۱۵	-	-	-	-۰/۰۰۰۳۷	-۰/۰۰۰۱۲		SF
-	-	-	-	-	-	-	-۰/۰۰۱۵	-۰/۰۰۰۴۷		M
۰/۰۰۳۰۳	-	-	-۰/۱۳۹۲	-	۰/۳۶	-	۰/۱۰۷۶	۰/۰۰۰۱۳		A
۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۹	۰/۹۲	۰/۸۱	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۳	۰/۹۴		R ²
۱۳۳	۱۶۶	۶۱۰	۸۵	۳۵	۸۵	۴۱۳	۹۴	۴۳۷		F
۵۰	۳۷	۱۷	۴۴	۳۲	۱۵	۴۴	۸۰	۲۷۷		Df

مانند: محاسبات تحقیق

منفی نبودن مقادیر β_i همچنین می‌تواند به دلیل شکل تبعی مدل به کار رفته باشد. بر حسب نتایج گزارش شده در جدول ۱ بهره‌وری نهایی هر یک از نهاده‌ها در هریک از محصولات (به طور جداگانه) با استفاده از مشتق‌گیری از رابطه ۱، به شرح زیر به دست آمده است:

$$MP_i = \left(\frac{\alpha_i}{X_i} + B_i \right) y \quad (2)$$

که در آن X_i میانگین مقدار مصرف نهاده i ام در تولید محصول مورد نظر، r_i بهره وری نهایی نهاده i ام در تولید محصول مورد نظر، β_i خسایب برآورده شده و y_i میانگین مقدار تولید محصول مورد نظر است. سپس با استفاده از حاصل ضرب قیمت هر یک از محصولات در r_i محاسبه شده (که مربوط به همان محصول بوده است)، ارزش تولید نهایی هر یک از نهاده ها (VMP_i) در محصولات مورد مطالعه به دست آمده است. ارزش تولید نهایی هر یک از نهاده ها بر میانگین قیمت آن نهاده (r_i) تقسیم شده^(۱۵) که نتایج حاصله در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲ - مقادیر r_i/VMP_i نهاده ها در محصولات مورد مطالعه

سبزمند	چندرقند	پنبه	آفتابگردان	عدس	نخود	ذرت	جو	گندم	محصول	
									عوامل تولید	نهاده
۱/۱۵	۱/۳۵	۱/۰۶۲	-۲/۴۷	-۲/۵۱	-۱/۰۴۷	-۲/۳۴	۰/۰۳۰۴	-۰/۵۶۱	نیروی کار	
۱/۶۵۵	۰/۴۰۶	-۰/۵۲۵	۰/۰۱	۵/۰۳	۲/۹۸	-۰/۰۹۶	۱/۹	۱/۸۵	آب	
۱/۱۵	-۰/۸۹۱	-۴/۲۲۹	-	-۳/۵۴۷	-۰/۰۵۷۹	-۳/۵۶	-۰/۲۱۴	-۱/۹۴	پذر	
-۲/۳۴	-	-	-	-	-	-	-۷/۴۹۰	-	سوم	
۰/۰۵۲۹	۰/۹۶۸	-	۰/۰۹۱	-	-	۱/۴۷	-۱/۳۱	۰/۷۹۳	کود شیمیایی	
-	-۰/۷۷۱	-۰/۴۵۳	-	-	-	-	۰/۰۶۱	۱/۶۸	ماشین آلات	
۹/۸	۱/۳۴	۵/۸	۲/۴۶	۹/۱۲	۰/۹۹۶	۱/۴۲	۶/۴۶	۶/۹۸۶	زمین	

مأخذ: محاسبات تحقیق

بحث و نتیجه گیری

بر اساس موارد ذکر شده در قسمت مبانی نظری، در صورتی که r_i/VMP_i کمتر از یک باشد، میزان استفاده از آن نهاده بیش از میزان بهینه اقتصادی آن است و برای رسیدن به نقطه بهینه اقتصادی، باید از مصرف آن کاسته شود. وضعیت بدتر هنگامی است که این مقدار منفی باشد؛ که این امر بیانگر استفاده از نهاده در ناحیه سوم تولید است. در

صورتی که $\frac{VMP}{r}$ بزرگ‌تر از یک باشد، استفاده از نهاده موردنظر کمتر از حد بهینه اقتصادی است. همه این موارد با فرض شرایط رقابت کامل در نظر گرفته شده است. یادآوری می‌شود که بر اساس بررسی‌های به عمل آمده، مطالعات مشابه برای مقایسه نتایج وجود نداشته است. بر حسب نتایج جدول ۲ استفاده از نیروی کار در محصولات گندم، جو، ذرت، نخود، عدس و آفتابگردان بیش از حد بهینه اقتصادی بوده و در مورد محصولات چغندر قند، پنبه، و سیب‌زمینی کمتر از حد بهینه اقتصادی است. دلیل آن ممکن است این باشد که چغندر قند، پنبه و سیب‌زمینی کمتر سرمایه‌بر و بیشتر کاربر هستند. از این رو کاشت ترکیبی محصولات گروه اول و دوم توسط کشاورزان، ممکن است به بهینه‌سازی مصرف نیروی کار کمک کند. همچنین خانوارهایی با نیروی کار خانوادگی بیشتر ممکن است به کاشت محصولات کاربرتر ترغیب شوند. استفاده از آب در محصولات گندم، جو، نخود، عدس، آفتابگردان و سیب زمینی کمتر از حد بهینه و در محصولات پنبه، ذرت و چغندر قند بیشتر از حد بهینه است. با گسترش این‌گونه تحقیقات به صورت جزئی‌تر (منطقه‌ای‌تر) می‌توان به جایجایی آب در بین این دو گروه محصولات کمک کرد و وضعیت تخصیص آن را بهبود بخشید. با توجه به مشکل کم‌آبی شدید در استان کرمان، انجام پژوهش‌های بیشتر در این زمینه توصیه می‌شود. استفاده از بذر در سیب‌زمینی کمتر از حد بهینه و در سایر محصولات بیش از حد بهینه است. استفاده از سوم در مورد بسیاری از محصولات وجود نداشته یا به دلیل مسائل اقتصادسنجی حذف شده است، اما در محصولات جو و سیب‌زمینی که در مدل وارد شده است، بیش از حد بهینه بوده است که این امر عمده‌ای می‌تواند به دلیل پرداخت یارانه دولتی باشد. از سوی دیگر استفاده بیش از اندازه از سوم از لحاظ بهداشتی باعث ایجاد خسارت به کیفیت محصولات شده است و نیاز به بررسی بیشتر در این زمینه هم احساس می‌شود. مصرف کود شیمیایی در ذرت کمتر از حد بهینه و در محصولات گندم، جو، آفتابگردان، چغندر قند و سیب زمینی بیشتر از حد بهینه است. در این مورد هم یکی از دلایل استفاده بیش از حد می‌تواند پرداخت یارانه باشد؛ البته باید

به مسائل زیست محیطی و بهداشتی این مسئله نیز توجه کرد. مصرف ماشین آلات کشاورزی در گندم کمتر از حد بهینه و در جو، پنبه، چغندر قند بیش از حد بهینه است. گرچه به نظر می‌رسد که سطح مکانیزاسیون در کشاورزی ایران در سطوح پایین قرار دارد، اما نتایج به دست آمده می‌تواند به دلیل کوچکی مزارع و ناهمخوانی آنها با ماشین آلات موجود باشد. نتایج نسبت r/VMP در مورد زمین برای همه محصولات مورد مطالعه بزرگ‌تر از یک و بیانگر این است که واحدهای زراعی مورد نظر کوچک‌تر از حد بهینه اقتصادی هستند و برای رسیدن به اندازه بهینه مزرعه لازم است که مزارع بزرگ‌تری وجود داشته باشد. از این رو، با به کارگیری سیاست‌های یکپارچه‌سازی اراضی و یا هرگونه برنامه‌ریزی برای جلوگیری از خرد شدن اراضی کشاورزی می‌توان به استفاده بهینه از زمین کمک کرد. نتایج حاصله به طور کلی نشان می‌دهد که به جز زمین، بقیه عوامل تولید (شامل نیروی کار، آب، بذر، سموم، کود شیمیایی و ماشین آلات) در مورد برخی از محصولات بیش از حد و در مورد برخی از محصولات کمتر از حد بهینه مورد استفاده قرار می‌گیرند. از این رو تخصیص مجدد و بهینه همین مقدار منابع می‌تواند منجر به افزایش سود اقتصادی و درآمد کشاورزان گردد.

با توجه به دامنهٔ بسیار گستردهٔ این پژوهش، شامل تعداد زیادی محصول، شهرستان و نهاده تولید، بررسی دقیق تخصیص بهینه عوامل تولید به تفکیک محصول، شهرستان و نهاده امکان‌پذیر نبوده است؛ اما نتایج به دست آمده، نمایانگر یک جهت‌گیری است که بر اساس آن می‌توان پژوهش‌های وسیعی را طراحی و اجرا کرد. تحقیقات جزئی‌تر (برای یک محصول، یا برای یک منطقه کوچک‌تر، یا با تأکید بر یک عامل تولید خاص و با تعداد نمونه بیشتر و با همکاری متخصصین سایر رشته‌ها) و گسترش آن در سایر زیربخش‌های کشاورزی می‌تواند به بهتر شدن تخصیص منابع در این بخش کمک کند. بنابراین، پیشنهاد می‌شود که علاوه بر گسترش پژوهش‌های دقیق و جزئی به ساماندهی فعالیت‌های علمی و ترویجی برای کاربردی کردن نتایج به دست آمده اهمیت داده شود.

پادداشت‌ها

1. Cobb-Douglas Production function
2. multidimensional Malmquist index
3. Divisia index
4. polynomial production function
5. Kendrick function
6. transcendental production function

۷- این تعداد نمونه بر اساس بودجه مربوط به طرح و بوده و بر اساس نظر کارشناسان آمار و اطلاعات سازمان جهاد کشاورزی استان کرمان، برای نمونه گیری در هزینه تولید هم تقریباً به همین اندازه نمونه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۸- تعداد نمونه برای هر یک از محصولات بر حسب نسبت متناسب (تقریباً متوسط نسبت سطح زیر کشت و تعداد بهره بردار) بوده است.

9. Spillman
10. Constant elasticity substitution (CES)
11. translog
12. Debertin production function
13. redundant variables
14. restricted F

۱۵- توجه به اینکه قیمت نهاده برای بهره برداران مختلف، متفاوت بوده است از میانگین آن استفاده شده است.

منابع

- دبرتین، د.ال. (۱۳۷۶)، **اقتصاد تولید کشاورزی**. ترجمه موسی نژاد و نجارزاده. تهران: موسسه تحقیقات اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- دشتی، ق.، یزدانی، س. (۱۳۷۵)، «تحلیل بهره‌وری و تخصیص بهینه عوامل تولید در صنعت طبیورایران». **مجموعه مقالات اولین کنفرانس اقتصاد کشاورزی**، زابل.
- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان (۱۳۷۹)، **گزارش اقتصادی، اجتماعی استان کرمان**. کرمان: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان.

- عزیزی، ج. و سلطانی (۱۳۷۹)، «تعیین بهره‌وری عوامل تولید و اندازه مقیاس باغ زیتون». **مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی**. تهران: مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی.
- قربانی، م. (۱۳۷۶). «تأثیر بیمه بر بهره‌وری و تولید گندم در استان مازندران»، **فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه**. شماره ۲۰، ص ۹۱-۷۲.
- کوپاهی، م. و دربان آستانه. ع. (۱۳۸۰)، «بررسی عوامل موثر بر بهره‌وری صنایع کوچک روستایی در استان خراسان»، **فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه**. سال نهم، شماره ۳۳.
- کوپاهی، م. و کاظم‌نژاد، م. (۱۳۷۴)، «بهره‌وری استفاده از عوامل تولید چای»، **فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه**. شماره ۱۴، ص ۵۹-۴۳.
- گجراتی، د. (۱۳۷۲)، **مبانی اقتصاد سنجی**. ترجمه حمید ابریشمی. تهران: دانشگاه تهران.
- مهرابی بشرآبادی، ح. (۱۳۷۴)، «بررسی بهره‌وری عوامل تولید پسته در شهرستان رفسنجان». پایان نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی محمدقلی موسوی نژاد. دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- مهرابی بشرآبادی، ح. (۱۳۸۳)، «بررسی تخصیص بهینه منابع در زیربخش‌های کشاورزی بخش کشاورزی استان کرمان». کرمان: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان کرمان.
- هزبرکیانی، ک. (۱۳۷۸)، «بررسی و تعیین مقدار بهینه اقتصادی استفاده از نهاده در کشت گندم»، **مجموعه مقالات اقتصاد گندم**. تهران: مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، تهران.
- Byringiro, F. and Reardon, T. (1996), "Farm productivity in Rwanda". *Agricultural Economics*, 15: 127-136.
- Fernandez, J. and Shumway, C. R. (1997), "Research and productivity in Mexican agriculture". *American Journal of Agricultural Economics*. 79: 738-753.
- Kalatzandous, N. (1994), "Price protection and productivity growth". *American Journal of Agricultural Economics*. 76 : 722-732
- Leung, H. M. (1997), "Total factor productivity in Singapore manufacturing industries", *Applied Economics Letters*. 4: 525-528.
- Piesse, J., and Thirtle, C. and Vanzyi, J. (1996), "Effects of the 1992 drought on productivity in the South African homelands". *Journal of Agricultural Economics*. 47(2) : 247-254.

Randhir, S. and Krishnamoorthy, O. 1999. "Productivity variation and use in farm of Madratkam Takfed area of Chengalpatuu district,Tamil Nadu". *Indian Journal of Agriculture Economics*. 45: 56-60.